

Protokół Nr I/U/11
z uroczystej sesji Rady Miasta Szczecin
odbytej w dniu 05 lipca 2011 r.
w sali obrad Rady (Szczecin, pl. Armii Krajowej 1)

Początek obrad w dniu 05 lipca 2011 r.:

- godz. 13.00

Zakończenie obrad:

- godz. 14.00

W dniu 05 lipca 2011 r. w sesji uczestniczyło 25 radnych. Lista obecności stanowi załącznik nr 1 do protokołu.

Radni nieobecni:

1. Tomasz Hinc
2. Piotr Kęsik
3. Urszula Pańska
4. Jan Posłuszny
5. Jerzy Sieńko
6. Jędrzej Wijas

Ponadto w sesji udział wzięli:

- Prezydent Miasta i jego zastępcy,
- zaproszeni goście,
- przedstawiciele mediów i mieszkańcy miasta.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad poprosił wszystkich o powstanie, a poczet sztandarowy o wprowadzenie sztandaru.

Po wprowadzeniu sztandaru Przewodniczący obrad poprosił o odegranie hejnału Miasta.

Przystąpiono do realizacji punktu 1 porządku obrad:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie quorum.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad powitał przybyłych na I uroczystą sesję Rady Miasta Szczecin: radnych, Prezydenta Miasta i jego zastępców, przedstawicieli Urzędu Miejskiego, rad osiedlowych, związków zawodowych, mieszkańców miasta oraz przedstawicieli szczecińskich mas mediów.

Następnie Przewodniczący obrad w oparciu o przedłożoną listę obecności stwierdził, że na sali jest obecnych 25 radnych, zatem obrady Rady będą prawomocne. Oświadczył, że w związku z tym otwiera I uroczystą sesję Rady Miasta Szczecin.

Przewodniczący obrad powołał na sekretarza obrad Henryka Jerzyka i Artura Szałabawkę – Wiceprzewodniczących Rady Miasta Szczecin.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad przedstawił zebrany porządek obrad (porządek obrad stanowi załącznik nr 2 do protokołu).

Wniosków o zmianę porządku obrad nie zgłoszono.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad oświadczył, że porządek obrad I uroczystej sesji jest następujący:

1. Otwarcie sesji i stwierdzenie quorum.
2. Przemówienie okolicznościowe.
3. Wręczenie Aktu Nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Szczecina.
4. Nadanie honorowego tytułu „Ambasador Szczecina 2011”.
5. Zamknięcie obrad.

Przystąpiono do realizacji punktu 2 porządku obrad:

2. Przemówienie okolicznościowe.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad przypomniał, że 66 lat temu inżynier Piotr Zaremba przejął we władanie miasto Szczecin. Przejął gruzy, wyludnione dzielnice, pozbawioną Polaków jednostkę administracji. Wtedy zaczęli przyjeżdżać do Szczecina dzisiejszy Pionierzy, ze wszystkich krańców Europy, bez niczego, ludzie tułacze. Ale z wiarą i nadzieją, z przekonaniem, że to będzie ich dom.

K. Soska – Zastępca Prezydenta Miasta przypomniał, że niektórych z Pionierów nazywano wtedy desperatami, rozrabiakami, ciekawymi świata. Ale to dzięki nim w Szczecinie powstało zróżnicowane społeczeństwo, które wspaniale odbudowało to miasto.

Przystąpiono do rozpatrywania punktu 3 porządku obrad:

3. Wręczenie Aktu Nadania Honorowego Obywatelstwa Miasta Szczecina.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad poinformował, że 27 czerwca bieżącego roku Rada Miasta Szczecin podjęła uchwałę o uhonorowaniu pana Ryszarda Kargera najwyższą miejską godnością, tytułem Honorowego Obywatela Miasta Szczecina. Przewodniczący obrad poprosił Pana Pawła Szykaruka o wygłoszenie laudacji dla Ryszarda Kargera.

Wystąpienie pana Pawła Szykaruka – Dyrektora Polskiej Żeglugi Morskiej

„Laudacja na cześć Pana Ryszarda Kargera z okazji nadania tytułu Honorowego Obywatela Miasta Szczecin.

Szanowni Państwo,

mamy dziś zaszczyt gościć w murach Urzędu Miasta Szczecin, podczas tej uroczystej sesji Rady Miasta, z okazji przyznania Panu Ryszardowi Kargerowi tytułu „Honorowego Obywatela Miasta Szczecin”.

To wyróżnienie jest wyrazem głębokiego uznania dla wybitnych osiągnięć w pracy zawodowej, wzorowej postawy moralnej, jak również jest wyrazem szacunku za niekwestionowane zasługi dla Miasta Szczecina.

Osobiście jestem zaszczycony mogąc wygłosić laudację, zważywszy na fakt, iż dzięki ogromnej rozwadze i śmiałym decyzjom Pana Ryszarda Kargera, możliwe było stworzenie obecnej potęgi Polskiej Żeglugi Morskiej, jako jednego z największych światowych armatorów. Osobie Pana Ryszarda Kargera, niezłomnego organizatora, wspaniałego wizjonera przysługuje krótkie, ale jakże głęboko treściwe określenie: „Autorytet”.

Pan Ryszard Karger, urodzony 1 marca 1928 roku w Warszawie, od początku swojej kariery zawodowej związany był ze Szczecinem oraz regionem zachodniopomorskim. Od 1957 r. zatrudniony w eksploatacji PŻM, dzięki swojemu zaangażowaniu i oddaniu, z lokalnej firmy żeglugowej zbudował dużego, międzynarodowego armatora. Jako najdłużej urzędujący dyrektor naczelny przedsiębiorstwa, mianowany został na to stanowisko w 1964 r., i jedyny, który piastował tę funkcję dwukrotnie (w latach 1964-69 i 1976-85), przyczynił się do stworzenia „marki” rozpoznawalnej na całym świecie, która jednocześnie stała się wizytówką naszego miasta i regionu, tworząc fundament dla gospodarki morskiej naszego kraju. Dzięki uporowi z jakim Pan Ryszard Karger dążył do wyznaczonych celów, armator rósł w siłę podbijając morza i oceany, kształcąc przy tym znakomitą kadre morską i lądową. Przykładem na podjęcie niezwykle odważnych a zarazem przełomowych w swoich skutkach decyzji było w latach 50-tych zakup dla PŻM statków produkcji wojennej typu „Liberty” i „Empire”, płacąc pieniędzmi z tzw. Funduszu Antyczarterowego, oraz stworzenie – mimo ogromnych przeszkód – linii zachodnioafrykańskiej łączącej Szczecin z krajami „czarnego ładu”, która stała się sukcesem, którego efekty wykorzystywane są aż do dziś. Zawieranie i podpisywanie odważnych umów z kontrahentami, jedna z nich, zawarta w 1977 r. do dzisiaj jest określana mianem kontraktu stulecia, było domeną rządów dyrektora Kargera i przyczyniło się do intensywnego rozwoju firmy.

Rozkwit infrastruktury portowej, budowa Świnouportu II, czy utworzenie w 1967 r. pierwszego, stałego połączenia między Polską a Południową Skandynawią, które zresztą do dziś stanowią filar transportu pasażerskiego i samochodowego przez Bałtyk, to zaledwie część zasług, które z całą pewnością możemy przypisać Panu Ryszardowi Kargerowi.

Budując potęgę, jaką stała się Polska Żegluga Morska, nigdy nie zapominał o pracownikach. „Złote lata” PŻM, kiedy to Pan Ryszard Karger piastował stanowisko dyrektora naczelnego, to nie tylko rozkwit gospodarczy firmy, ogromny sukces sprzyjający przedsiębiorczości w naszym regionie, ale to również dbałość o ludzkie potrzeby, poprzez zapewnianie pracownikom godnych warunków pracy i płacy. Należy również podkreślić osobiste zaangażowanie, oddanie i hojność w stosunku do lokalnych placówek pożytku publicznego, takich jak szpitale, szkoły i ośrodki kultury. Załogi PŻM pod kierownictwem dyrektora Kargera zawsze żywo reagowały na potrzeby miasta, odpowiadając na wszystkie społeczne zbiórki pieniędzy. Tak było m.in. w przypadku zakupu zegara dla Zamku Książąt Pomorskich czy budowy Pomnika Czynu Polaków.

W czasach kryzysu początku lat 80-tych i okresu Stanu Wojennego, dyrektor Karger miał wizję rozwoju przedsiębiorstwa. W czasie napiętej sytuacji polskiego handlu zagranicznego, PŻM z impetem wkroczyła na międzynarodowy wolny rynek przewozów morskich, przewożąc aż 70 procent swoich ładunków na rzecz zachodnich kontrahentów.

Kariera zawodowa Pana Ryszarda Kargera związana była również m. in. z Żegluga Polska SA, w której w latach 80-tych był Prezesem. Tą samą funkcję pełnił w Wolnym Obszarze Celnym w Szczecinie a następnie w latach 90-tych był założycielem i dyrektorem ówczesnej spółki GAC Norpol Shipping. W latach 1998 – 2006 pełnił funkcję konsula honorowego Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w Szczecinie z akredytacją na województwa zachodniopomorskie

i lubuskie. Przez wiele lat pełnił funkcję prezesa Polskiego Związku Żeglarskiego, obecnie jest jego prezesem honorowym.

Dzisiaj, mimo upływu lat, Ryszard Karger wciąż pozostaje aktywnym zawodowo. Zajmuje się doradztwem w zakresie szeroko pojętego shippingu. Jego głos w sprawach żeglugi wciąż ma swą wagę na międzynarodowym morskim forum.

Ryszard Karger jest niewątpliwie jednym z najważniejszych obywateli Szczecina, którzy osiedlili się tu w okresie powojennym. W marcu tego roku Radni miasta Szczecin uhonorowali Pana Ryszarda Kargera medalem za zasługi dla miasta, z kolei w maju Północna Izba Gospodarcza przyznała Panu Kargerowi Buławę Nestora Przedsiębiorczości. Dołączenie do grona jakże wybitnych osobistości, które otrzymały tytuł Honorowego Obywatela Miasta Szczecin, jest niezwykle szlachetnym aktem hołdu oddanego człowiekowi, który całym swym życiem udowodnił, iż Szczecin jest miejscem najdroższym jego sercu. Jest to również wyraz szacunku dla jego zasług, aby nazwa Szczecin, związana nierozdzielnie ze statkami PŻM, stała się znana na wszystkich morzach i oceanach świata.

Przewodniczący wraz z członkami Prezydium dokonał wręczenia dyplomu, kluczy do miasta oraz legitymacji Honorowego Obywatela Miasta Szczecina.

R. Karger – podziękował za wyróżnienie. Stwierdził, że kiedy w 1946 roku, pod aliancką flagą wracał z Niemiec jako były jeńiec wojenny, nie wiedział, że Szczecin stanie się jego miastem. Mieszkał w Warszawie, Gdyni, Gdańsku, Antwerpii. Ale do żadnego z tych miast nie był tak przywiązany, jak do Szczecina

Przystąpiono do rozpatrywania punktu 4 porządku obrad:

4. Nadanie honorowego tytułu „Ambasador Szczecina 2011”.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad poprosił o zabranie głosu Krzysztofa Soskę – Zastępcę Prezydenta Miasta.

Wystąpienie Krzysztofa Soski – Zastępcy Prezydenta Miasta

„Szanowni Państwo!

Witam serdecznie Państwa – Przewodniczącego Rady Miasta Szczecin Pana Jana Stopyrę, Prezydium Rady Miasta Szczecin, Państwa Radnych, Pana Ryszarda Kargera Honorowego Obywatela Miasta Szczecina, Panią Martę Kozakowską - Kuźniczką i Pana Andrzeja Kuźnickiego założycieli Studia Tańca Shock Dance oraz jachtowego kapitana żeglugi wielkiej Pana Wojciecha Jacobsona, laureatów honorowego tytułu „Ambasador Szczecina 2011”, przybyłych na uroczystość dotychczasowych „Ambasadorów Szczecina” oraz zaproszonych gości.

Mam wielki zaszczyt podczas tej uroczystej sesji Rady Miasta Szczecin, nadać honorowy tytuł „Ambasadora Szczecina 2011”.

Tytułem tym, już od przeszło dekady wyróżniane są osoby, które dzięki swojej pracy, postępowaniu, a także osiągnięciom osobistym przyczyniły się do promocji naszego miasta, rozślawiając jego dobre imię i wizerunek w kraju i zagranicą.

Wyróżnienie to przyznawane jest nie tylko przez Prezydenta Miasta Szczecin, ale także przez całą lokalną społeczność, która w ten sposób wyraża uznanie dla osób, które zawsze z dumą i godnością reprezentują Szczecin.

16 czerwca zebrała się Kapituła honorowego tytułu „Ambasador Szczecina”, która rekomendowała Państwa Kuźnickich oraz Pana j. kpt. ż. w. Wojciecha Jacobsona.

Szanowni laureaci!

Jest mi niezmiernie miło, że podczas tej uroczystej sesji Rady Miasta Szczecin mogę w imieniu Prezydenta Miasta Szczecin, uhonorować tytułem „Ambasador Szczecina” tak wybitne postaci. Osoby, w których życiu zarówno prywatnym, jak i zawodowym miasto Szczecin zajmuje ważne miejsce.

Słowa uznania kieruję również w stronę Państwa rodzin i najbliższych, przyjaciół, współpracowników. To w dużej mierze dzięki nim i ich wsparciu, jesteście w tym miejscu i na tym etapie swojej kariery. Istotne jest, aby na drodze do sukcesu, która często okupiona jest wielogodzinnymi treningami, poświęceniem a często także rozłąką z rodziną, spotykać ludzi z pasją. Oddanych temu, co robią, widzących sens i wyznaczony cel. Takich, z którymi dzieli się szczęście z osiągniętych sukcesów, i którzy są w chwilach, kiedy nie ma blasków fleszy. Takich, którzy rozumieją Waszą pasję.

Pozwólcie Państwo, że ze szczególną przyjemnością przedstawię sylwetki tegorocznych laureatów honorowego tytułu „Ambasador Szczecina 2011”.

Pani Marta Kozakowska – Kuźnicka i Pan Andrzej Kuźnicki – w 1998 roku założyli Studio Tańca Shock Dance, które od tego czasu jest zrzeszone w Polskiej Federacji Tańca oraz International Dance Organization. Od samego początku tancerze Studia promują Miasto Szczecin odnosząc sukcesy w kraju i za granicą. Corocznie od 1999 r. kwalifikują się do Kadry Polski na Mistrzostwa Europy i Świata, gdzie w ostatnich latach wielokrotnie stawali na podium. W Polsce natomiast, wygrywając corocznie klasyfikacje medalowe. Wystarczy przypomnieć, że w ciągu ostatnich 4 lat tancerze ze Studia zdobyli ponad 100 medali Mistrzostw Polski, w tym 40 tytułów Mistrza Polski w kategorii Street Dance Show.

Formacja Dorosłych jako pierwsza w historii Disco Dance w Polsce stawała na najwyższym podium przez 3 kolejne lata. W 2007 r. zdobywając Mistrzostwo Świata w Oslo, w 2009 r. Mistrzostwa Świata w Bratysławie, w 2010 r. Mistrzostwo Europy w Arhuss oraz w 2011 r. zdobywając Mistrzostwo Świata w Kielcach.

Razem z sukcesami tancerzy przyszyły nagrody dla klubu i trenerów Marty i Andrzeja Kuźnickich. W latach 2007 i 2008 – prestiżowy tytuł Najlepszej Szkoły Tańca w technikach Street Dance, a Marta i Andrzej Kuźniccy trzykrotnie tytuł Najlepszych Choreografów Technik Street Dance. W tym roku Studio Tańca Shock Dance po raz kolejny zostało nominowane do tytułu Najlepszej Szkoły Tańca, a Państwo Kuźniccy do tytułu Najlepszych Choreografów.

Marta i Andrzej Kuźniccy od lat są gościnnie zapraszani do prowadzenia warsztatów tanecznych nie tylko w Polsce ale i na Świecie. Od lat konsultują Kadre Norwegii (doprowadzając ich w 2010 i 2011 roku do czterech Tytułów Mistrza Europy), prowadzą zajęcia na Białorusi i w Rosji. Andrzej Kuźnicki jest także sędzią klasy międzynarodowej a od dwóch lat działa także w Zarządzie Polskiej Federacji Tańca.

W 2010 roku Formacja Shock Dance Kids zrobiła furorę w programie Mam Talent w TVN. Blisko 7 milionów ludzi przed telewizorami oglądało występ formacji ze Szczecina, a duża część zdjęć wykorzystywanych przez prowadzących w zapowiedziach, nagrywana była na Wałach Chrobrego.

Państwo Kuźniccy oraz tancerze ze Studia Tańca Shock Dance, zawsze podkreślają swój lokalny patriotyzm oraz dumę, że mogą reprezentować Szczecin.

j. kpt. ż. w. Wojciech Jacobson – Urodzony w 1929 roku, z wykształcenia mgr inż. chemii, z powołania żeglarz. Żeglarstwo – w przeróżnych formach – uprawia od 1949 roku. W tym czasie przepląnął ponad 260 tys. mil morskich, przybijając w czasie swoich licznych rejsów do wybrzeży wszystkich kontynentów (z wyjątkiem

Antarktydy). Pływał zarówno na małych jachtach, jak i dużych żaglowcach. Brał udział w licznych regatach, rejsach szkoleniowych, wyprawach oceanicznych i zlotach. Od 1965 roku jest kapitanem jachtowym.

Po oceanach zaczął pływać dość późno, bo mając już 43 lata, zdążył jednak wziąć udział w wielu ambitnych i spektakularnych przedsięwzięciach. Zaczął od wspólnego rejsu z Ludomirem Mączką, któremu towarzyszył w pierwszej fazie jego wyprawy dookoła świata (Karaiby, Wyżyna Gujańska, Andy), i z którym żeglował potem pod koniec wyprawy. Wspomnienia z tej pierwszej podróży zawarł w książce „Marią do Peru”, opublikowanej w 1976 roku nakładem Wydawnictwa Morskiego.

Pływał po Atlantyku i wodach europejskich, a 9 lat po swojej pierwszej wyprawie oceanicznej powrócił na jacht Ludomira Mączki. W latach 1983-84 wspólnie żeglowali wzdłuż wybrzeży Urugwaju, Brazylii i Gujany Francuskiej (m.in. wpływając rzeką Comte w głąb dżungli do wioski Hmongów), a stamtąd do Europy. W rok później, w trakcie siedmiomiesięcznego rejsu, w którym udział wzięła również córka kpt. Jacobsona, Magda, przeprowadzili jacht, należący do mieszkającego na stałe we Francji polskiego polarnika Janusza Kurbiela, z Francji do Kolumbii Brytyjskiej w Kanadzie.

Był to wstęp do realizacji niezwykle śmiałego, bezprecedensowego zamierzenia: pierwszego pokonania słynnego Przejścia Północno-Zachodniego małym jachtem z zachodu na wschód. Arktyczny rejs na „Vagabond II” (bandera kanadyjska i francuska) zorganizowany przez Janusza Kurbiela trwał od 1985 do 1988 roku.

To właśnie Jacobson, przejmując w 1988 roku od Kurbiela prowadzenie jachtu, wraz z Ludomirem Mączką z powodzeniem doprowadził całe przedsięwzięcie do końca. Do Europy żeglarze wrócili z Grenlandii, napotykać na Atlantyku bardzo trudne warunki pogodowe

Wojciech Jacobson i Ludomir Mączka jako jedyni uczestniczyli we wszystkich etapach tej kilkuletniej wyprawy. Pokonali w jej trakcie ok. 23 tys. mil morskich, zawijając po drodze do 86 portów i kotwicowisk. Przygotowując jednostkę do kolejnych prób przejścia arktycznej drogi spędzili około 6 miesięcy w inuickich wioskach.

Po dokonaniu tego wyczynu, Wojciech Jacobson rozpoczął współpracę z Kanadyjską Szkołą pod Żaglami. Kontynuował ją do roku 1999, uczestnicząc w tym czasie w wielu wspaniałych rejsach m.in. przez Cieśninę Magellana oraz przylądek Horn, co pozwoliło mu zamknąć pętlę wokół obu Ameryk. Żeglując, chętnie zatrzymywał się w rzadko odwiedzanych przez podróżników miejscach, jak wyspy Saint Paul oraz Chagos na Oceanie Indyjskim, Pitcairn, Palmyra i wielu innych na Pacyfiku, a także na wyspach Galapagos czy wreszcie na swojej ulubionej Wyspie Wielkanocnej, której słynne kamienne kolosy odwiedził aż czterokrotnie.

Kpt. ż. w. Wojciech Jacobson ma w swoim dorobku wiele nagród i wyróżnień związanych z żeglarstwem. Srebrny Sekstant otrzymał dwukrotnie (w latach 1985 i 1988, za drugim razem wspólnie z Januszem Kurbielem i Ludomirem Mączką), uhonorowano go także nagrodą Grotmaszta Bractwa Kaphornowców (1989) oraz Derek Zavitz Memorial Award (1998) przyznawaną przez kanadyjskich studentów osobom, których postawa uznana została za godną naśladowania.

Jest również członkiem Bractwa Wybrzeża oraz członkiem honorowym Polskiego Związku Żeglarstwa i Akademickiego Związku Sportowego. Ponadto publikuje jako autor materiałów szkoleniowych oraz artykułów w prasie fachowej. W latach 2000-2010 zasiadał w Kapitulie Kolosów.

Szanowni Państwo!

Przez 11 lat tytułem uhonorowani zostali wybitni i wyjątkowi szczecinianie. Patrząc wstecz dostrzeżemy, że osoby te do grona honorowych „Ambasadorów Szczecina” dołączały na różnych etapach swojej drogi zawodowej. Część z wyróżnionych osób

przyłączyła do zaszczytnego gremium, dzięki ciężkiej pracy i poświęceniu już na początku swojej kariery zawodowej. Inna była już spełniona, dojrzała i ukształtowana, mająca za sobą wiele lat zawodowych sukcesów. O dobrym wyborze wszystkich dotychczasowych laureatów tytułu przekonywały nas mieszkańców, kolejne dokonania lub następne lata twórczej aktywności. Jestem przekonany o trafności i zasadności nadania honorowego tytułu także tym razem, dlatego pełen uznania dla zasług na rzecz naszego miasta w pełni popieram wniosek Kapituły i z ogromną przyjemnością nadaję tytuł honorowego „Ambasadora Szczecina” Państwu Marcie i Andrzejowi Kuźnickim oraz Panu j. kpt. ż. w. Wojciechowi Jacobsonowi.”.

Prezydent wręczył uhonorowanym „Ambasadorom Szczecina 2010” kwiaty, dyplomy i upominki.

Wojciech Jacobson – podziękował za wręczone wyróżnienie. Ten tytuł to dla niego zaszczyt i jednocześnie zobowiązanie. Został wybrany jako człowiek morza i trochę żałuje, że tak mało kapitanów i marynarzy zostało tak uhonorowanych. Przez cały czas kiedy był na morzu, podkreślał to, że jest z tego miasta i przyświecało mu hasło: Szczecin łopocący żaglami. Od 1947 roku mieszka w Szczecinie. Spędził tu 64 lata. Tu studiował, pracował, założył rodzinę. Stąd wyruszał w świat i tu wracał

Marta Kozakowska-Kuźnicka – podziękowała za wyróżnienie i stwierdziła, że tytuł ten jest dla nich wyróżnieniem i zobowiązaniem. Od tej pory podejmując decyzje zawodowe, będą myśleć, że ten tytuł ich obliguje.

Andrzej Kuźnicki – podziękował za wyróżnienie i stwierdził, że będą starali się jak najlepiej pracować na sali z młodzieżą, bo to ma odzwierciedlenie w wynikach. Największym wyróżnieniem jest dla nich to, że dzieci chcą do nich przychodzić i tańczyć. Są zaszczyceni, że dołączyli do ludzi, którzy zrobili dla Szczecina tak dużo.

Przystąpiono do rozpatrywania punktu 5 porządku obrad:

5. Zamknięcie obrad.

J. Stopyra – Przewodniczący obrad poinformował, że porządek obrad I uroczystej sesji został wyczerpany i oświadczył, że zamyka I uroczystą sesję Rady Miasta Szczecin.

Przewodniczący obrad

Jan Stopyra

Protokołowała:

Edyta Sowińska